

Returkrets

1 HENSIKT OG OMFANG	2
2 GENERELLE KRAV.....	3
2.1 Grensesnitt mot andre anlegg.....	3
2.1.1 Jordingsanlegg	3
2.1.2 Sporfelter	3
2.1.3 Kabelanlegg.....	3
2.2 Isolasjonsnivå	3
3 RETURLEDNING	4
3.1 Dimensjonering.....	4
3.2 Fremføring.....	4
3.2.1 Avstand mellom parallellførte returledere.....	4
3.2.2 Sikkerhetsavstand til returledningen.....	4
3.2.3 Krav til nærføring med kontaktledningstrømmen	4
3.2.4 Krav til montasje og returledningens høyde over marken	5
3.2.5 Returledning over publikums- og lasteområder.....	5
3.2.6 Mekanisk påkjenning.....	5
3.2.7 Tilkobling av returledning til skinnegang.....	5
3.2.8 Returledning på fri linje.....	5
3.2.9 Returledning på dobbeltspor.....	6
3.2.10 Returledning på stasjoner	6
3.2.11 Returledning i tunneler.....	7
4 ANDRE KOMPONENTER I RETURKRETSEN	8
4.1 Forbindelsesledninger i returkretsen	8
4.2 Sugetransformatorer	8
4.3 Skinneforbinder, skinneforbindelse og overkast	9
4.4 Tverrforbinder	9
4.5 Isolerende skjøter	10
4.6 Filterimpedanser for strekninger med relébaserte 95 /105 Hz sporfelter	11
4.7 Filter for strekninger med skjøteløse sporfelter	11
4.8 Returkabel	11
4.9 Glideskjøt i sporet	11

Returkrets

1 HENSIKT OG OMFANG

Dokumentet skal sikre at Jernbaneverkets tekniske krav blir ivaretatt ved prosjektering av kontaktledningsanleggets returkrets.

Kravene i dette dokumentet skal følges ved all prosjektering av kontaktledningsanleggets returkrets. På de områder hvor det ikke er gitt krav i dette dokument gjelder [FEF].

Med returkrets menes alle banestrømmens ledere fra belastning til matepunkt.

For AT-system skal i tillegg krav for returkretsen i vedlegg 5.d [JD 540] følges.

2 GENERELLE KRAV

Returkretsen skal prosjekteres slik at den sørge for en veldefinert strømvei fra belastning til matepunkt for å ivareta berøringssikkerhet, oppnå sikker utkobling ved feil i kontaktledningen og for å minimalisere forstyrrelser på øvrig elektroanlegg. For krav til berøringsspenninger henvises det til [EN 50122-1].

Strømføringsveien i returkretsen skal dimensjoneres slik at den tåler de maksimale strømmen som kan oppstå i kretsen. Dette medfører at returledningen, samt alle ledere og komponenter koblet i serie med returledningen eller med skinnene skal ha denne strømføringsveien.

Returledning skal benyttes ved alle nyanlegg og ved fornyelse av eksisterende anlegg.

Prosjektering av returkretsen skal utføres i forståelse med foreliggende skinneisolasjonsplan og valgt signalsystem. Det skal utarbeides returskjema for strekningen som prosjekteres. Det skal legges til rette for enkel oppdatering av returskjemaene dersom det har forekommet endringer i skinneisolasjonsplan, jordingsanlegg, masteplassering, eller lignende.

For returkretsens isolasjonsnivå henvises det til kap. 7 [JD510].

Ved prosjektering av returledning på eksisterende master, skal det beregnes om mastene og fundamentene tåler tilleggslasten ved returledningene. Hvis ikke, skal det prosjekteres med nødvendig bardunering, eventuelt utskifting av master og fundament. I returkretsen skal det ikke benyttes brytere eller sikringer.

2.1 Grensesnitt mot andre anlegg.

2.1.1 Jordingsanlegg

Ved Jernbaneverket er beskyttelsesjord og driftsjord kombinert. Det betyr at det vil gå strømmen i jordingsanlegget ved normal drift. Derfor kreves spesiell utførelse av jordingsanlegg og spesiell strategi for å separere forskjellige jordingsanlegg. Se kap. 6 [JD510].

2.1.2 Sporfelter

Returkretsen skal utføres på en slik måte at den ikke påvirker sikkerheten og funksjonaliteten i sporfeltene.

2.1.3 Kabelanlegg

For å unngå ledningsbundet kobling mellom kabler og returkretsen skal kablene jordes etter spesielle regler som gjelder for Jernbaneverket, se kap 6 [JD510].

2.2 Isolasjonsnivå

Krav til isolasjonsnivå i banestrømmens returkrets er gitt i kap 7 [JD 510]

3 RETURLEDNING

Returledningen har best virkning for å redusere det elektromagnetiske feltet dersom den monteres nærmest mulig kontaktledningen. Når returledningen monteres på felles mast, se avsnitt 3.2.4, reduseres induserte spenninger i langsgående kabler til om lag 1/10 av påkjenningen uten bruk av returledning.

3.1 Dimensjonering

Strømføringsevnen i returledningen skal dimensjoneres slik at den tåler de maksimale strømmer som kan oppstå i ledningen.

For å øke driftsikkerheten skal returledningen alltid bestå av minst to ledninger som hver for seg skal tåle anleggets totale returstrøm.

3.2 Fremføring

Returledning skal primært fremføres som ledning, men kan også fremføres som kabel der det er nødvendig. For krav til legging av returkabel vises det til kap. 5, [JD 510].

3.2.1 Avstand mellom parallellførte returledere

Innbyrdes avstand mellom parallellførte returledninger skal minimum være 0.5 meter.

3.2.2 Sikkerhetsavstand til returledningen

Returledningen skal ansees som lavspenning med hensyn til sikkerhetsavstand. Returledningens frie høyde over marken skal være minst 4 meter i ugunstigste tilfelle.

3.2.3 Krav til nærføring med kontaktledningstrømmen

Returledningen skal føres så nær kontaktledningen som mulig av hensyn til induksjon. Faseavstanden mellom returledning og kontaktledning, forsterkningsledning, mateledning og lignende skal være så stor at det oppnås sikkerhet mot overslag selv i ugunstigste stilling.

3.2.4 Krav til montasje og returledningens høyde over marken

På master skal returledningene normalt monteres symmetrisk om utliggerens øverste konsoll.

Returledning på mast skal ved de høyest forekommende temperaturer ikke være lavere enn kontaktråd høyden.

På planovergang skal returledningen henges slik at ledningens laveste punkt minst er 0,30 m høyere enn kontaktråden. For minimum kontaktråd høyde ved planoverganger se avsnitt 5.4, kap 4.

3.2.5 Returledning over publikums- og lasteområder

Returledningen skal ikke føres over lasteområder. Kryss av områder som er tilgjengelige for publikum bør unngås.

3.2.6 Mekanisk påkjenning

Returledning skal i frie spenn ikke påkjennes mer enn 50 % av de høyeste tillatte påkjenninger for høyspenningsledninger i ugunstigste belastningstilfelle. For øvrig skal ledningens fester, strømførende forbindelser etc. tilfredsstillende gjeldende forskrifter for lavspenningssanlegg.

3.2.7 Tilkobling av returledning til skinnegang

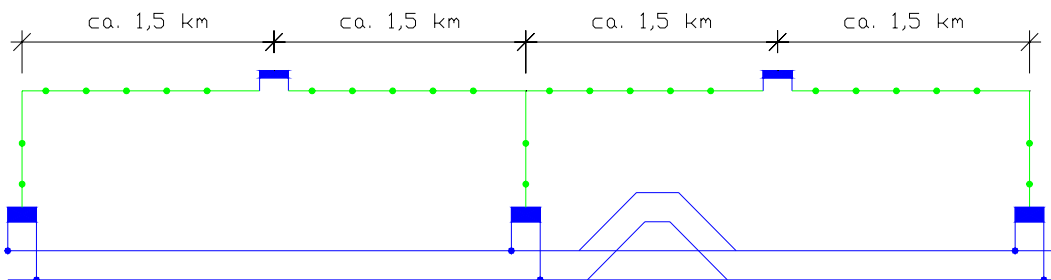
Tilkobling av returleder til skinnegang skal gjøres i samsvar med den type signalanlegg som er på strekningen. Ved tilkobling til strekning med dobbeltisolerte sporfelter skal returledningen tilkobles skinnegangen via filterimpedans.

På strekninger med enkeltisolerte sporfelt eller skjøteløse sporfelt og s-forbindere skal returledningen tilkobles skinnegangen til den skinnestreg som er definert som jord.

3.2.8 Returledning på fri linje

På fri linje forbindes returledningene direkte til uttakene for sekundærviklingen på alle sugetransformatorene og til skinnene (ref avsnitt 3.2.7) ved den mast som er mest mulig midt mellom sugetransformatorene. Dersom det er en stasjon på strekningen mellom en sugetransformator og en nedføring, så skal denne stasjonen ikke ha en egen nedføring, se figur 12.1. (NB! Detaljer i forbindelse med nullfelt er ikke vist på denne figuren).

Returkrets

Figur 12.1 Returledning på fri linje

3.2.9 Returledning på dobbeltspor

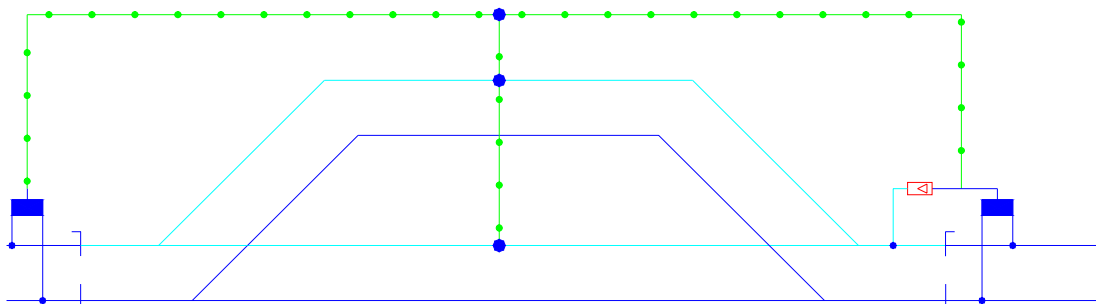
På dobbeltsporet bane forbindes de to returledningsparene ved nedføringene. Denne forbindelsen kan enten utføres som isolert kabel forlagt i jorden, eller som isolert ledning i luftstrekk og skal ha samme strømføringssevne som returledningen. Tverrforbindelse som forlegges som kabel i jord utføres i henhold til [FEF]. Nedføring fra returledning til klemmebrett skal ha samlet strømføringssevne lik returledningens. Minsteavstand mellom isolert ledning og signal, lysmast e.l. skal være 0,5 m.

3.2.10 Returledning på stasjoner

For strekninger med returledning bare på stasjon, ikke på fri linje.

3.2.10.1 Stasjoner med enkeltisolerte sporfelter

Returledningen skal utenfor stasjonen kobles til nullpunkt på imedansforbindelse ved første overgang mellom enkeltisolert og dobbeltisolert sporfelt utenfor ytterste spurveksel. Midt på stasjonen føres returledningen ned til skinnegangen via klemmebrett. Ved nedføringene legges det tverrforbindelser mellom togsporenes strømførende skinner (uisolert skinne). Eksempel er vist i figur 12.2.

Figur 12.2 Returledning over stasjoner med enkeltisolerte sporfelter.

Returkrets

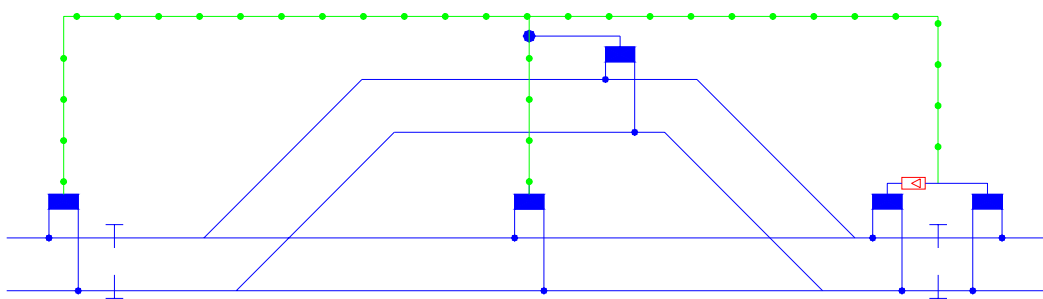
Mellom stasjonens returskinne og returledningen skal det monteres gjennomslagssikring av hensyn til mulig brudd i returkretsen. Gjennomslags-sikringen skal plasseres på egen stolpe rett ut for den isolerte skjøten og skal monteres mellom filterimpedansens midtuttak og stasjonens returskinne. Det bør monteres disneuter i begge ender av stasjonen, men det skal minimum monteres i den enden av stasjonen som er nærmest en omformerstasjon.

Disneuter som benyttes skal være av spesielt godkjent type.

3.2.10.2 Stasjoner med dobbeltisolerte sporfelter

Returledningen skal utenfor stasjonen kobles til nullpunkt på utenfor ytterste sporveksel. Midt på stasjonen føres returledningen ned til skinnegangen via filterimpedanser..

Ved nedføringene legges det tverrforbindelser mellom togsporene via filterimpedanser. Eksempel er vist i figur 12.3.

Figur 12.3 *Returledning over stasjoner med dobbeltisolerte sporfelter.*

3.2.11 Returledning i tunneler

For krav til utførelse og forlegning av returledning i tunneler henvises det til kap. 5 [JD510].

4 ANDRE KOMPONENTER I RETURKRETSEN

4.1 Forbindelsesledninger i returkretsen

Forbindelsesledninger skal gis et rimelig vern mot skade ved graving og skal beskyttes med profiljern, splittet rør eller lignende i 2 m høyde over marken. Beskyttelsene kan også være av plastmateriale. Det skal sørges for en best mulig forbindelse mellom forbindelsesledning og skinne.

4.2 Sugetransformatorer

Ved alle elektrifiserte baner skal det benyttes sugetransformatorer. Disse skal normalt settes opp med 3-4 km innbyrdes avstand.

Avstand mellom matepunkt og sugetransformator skal være halvparten av normal innbyrdes sugetransformatoravstand, det vil si 1,5-2 km.

Sugetransformatorer skal ikke plasseres på steder der det er enkeltisolerte sporfelter. Sugetransformatorer skal plasseres minst 300 meter fra steder der hvor elektriske trekkaggregater kan få stopp. Sugetransformatorer skal heller ikke plasseres ved dødseksjoner, eller på steder der primærviklingen kan risikere å bli kortsluttet av andre ledninger.

Sugetransformator som inngår som en del i en streknings kontaktledningssystem skal alltid tilkobles i et seksjonsfelt, se kap 6.

På dobbeltsporet bane bør sugetransformatorene plasseres rett over for hverandre.

På strekning med mateledning kan det brukes egne sugetransformatorer for denne.

På strekning med forsterkningsledning skal det ikke brukes egen sugetransformatorer for denne.

Oljeisolerte sugetransformatorer som plasseres i tunnel skal inneholde brannhemmende kjøleolje. Oljeisolerte sugetransformatorer som plasseres i kiosk på bakken skal utstyres for oljeoppsamling.

Dersom signalanlegget krever det skal sugetransformatoren tilkobles et 0-felt. Lengden på 0-feltet skal være mellom 25 og 30 meter. 0-feltet skal ha isolerende skinneskjøter i hver ende. Skjøtspenningene over isolerte skjøter i et 0-felt skal tilfredsstillende til berøringsspenninger, se EN 50122-1.

Isolerte skinner for sugetransformatorer skal ha en primærvikling som innkobles i kontaktledningen og en sekundærvikling som innkobles i banestrømmens returkrets. Omsetningsforholdet i en sugetransformator skal være 1:1.

Gjennomføringen for primærviklingen skal merkes A og B og for gjennomføringen for sekundærviklingen skal merkes a-O-b hvor O er sekundærviklingens midtuttak. Sekundærviklingens midtuttak kan, avhengig av signalsystem, tilkobles sporet.

Sugetransformatorer skal anordnes slik at strøm og spenningsmåling i returforbindelsen skal kunne måles.

4.3 Skinneforbinder, skinneforbindelse og overkast

Skinneforbindere (elektrisk forbindelse fra en skinne til en påfølgende skinne), skinneforbindelser (langsgående leder over mer enn 1 skinneskjøt) og overkast (permanent elektrisk forbindelse utført med ledning som benyttes for å føre retur- og/eller sporfeltstrøm mellom to skinnestrenger). skal dimensjoneres slik at de tåler den strømbelastning som de maksimalt kan utsettes for. Minimum kobberversnitt som skal benyttes for disse er angitt i tabell 12.1.

Type forbindelse	Type sporfelt	
	Enkeltisolert	Dobbeltisolert
Skinneforbinder	2 * 95 mm ²	1 * 95 mm ²
Skinneforbindelse	2 * 95 mm ²	1 * 95 mm ²
Overkast	2 * 95 mm ²	

Tabell 12.1 Minimum kobberversnitt for skinneforbindelse, skinneforbindere og overkast.

Skinneforbindere som kan føre returstrøm skal i alle skinneskjøter som ikke har isolasjon utstyres med skinneforbinder. Dersom en skinneforbindelse skal føre halve returstrømmen kan den bestå av halvparten av det totale nødvendige ledertversnittet. Eksempel på bruk av skinneforbindere er vist i figur 12.4.

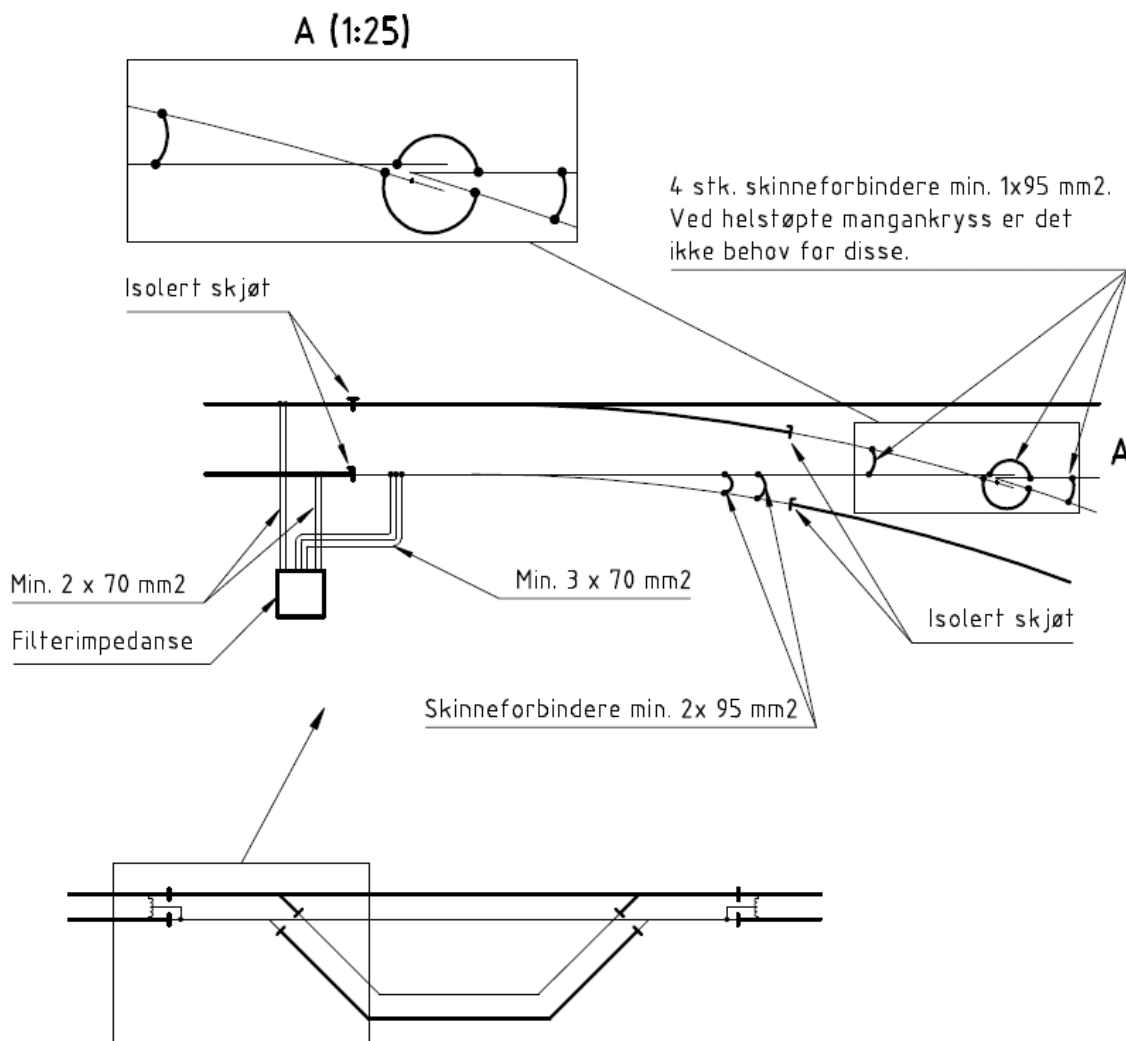
4.4 Tverrforbinder

Tverrforbindere skal dimensjoneres slik at de tåler den strømbelastning som de maksimalt kan utsettes for. Tverrforbindere som fører returstrøm skal ha et minimum kobberversnitt på 2 * 95 mm². Tverrforbindere for utjevning skal ha et minimum kobberversnitt på 1 * 95 mm². Det skal legges sikker strømforbindelse til hoved- eller gjennomkjørspor. Mellom dobbeltspor skal det ikke legges tverrforbindere unntatt gjennom impedansspolers midtuttak.

Når de to skinnestrengene ikke er isolert fra hverandre på grunn av sikringsanlegg skal tverrforbindere brukes på følgende steder:

- På stasjoner mellom alle uisolerte skinnestrenger omtrent midt på stasjonen
- På fri linje for hver ca. 200 m
- Foran isolerte sporfelt legges (minimum 2 stk.)
- Ved sugetransformatorer (minimum 3 stk. utenfor hver av de isolerende skinneskjøtene og minimum 2 stk. mellom de isolerende skinneskjøtene)
- Utenfor matestasjoner (minimum 3 stk. for hver returkabel)
- Ved transformatorer hvor en eller flere viklinger er forbundet med skinnegangen skal tverrforbindere legges mellom alle spor.

Returrets

Figur 12.4 Eksempel på bruk av skinneforbindere ved vekslere på stasjoner

4.5 Isolerende skjøter

Isolerende skinneskjøter skal innlegges ved hver sugetransformator dersom signalanlegget krever dette.

I lange ikke elektrifiserte spor skal det innlegges isolerende skinneskjøter i begge skinnestrenger ca.500 m utenfor elektrifiserte spor.

I korte ikke elektrifiserte spor som føres inn i bygning skal isolerende skinneskjøter innlegges i begge skinner foran sporets innføring i bygning.

Der hvor returledning brukes bare på stasjoner skal det i hver ende av stasjonsområdet innlegges isolerende skinneskjøter i begge skinnestrenger dersom signalanlegget krever dette.

4.6 Filterimpedanser for strekninger med relébaserte 95 /105 Hz sporfelter

Når en leder for returstrøm skal tilknyttes spor med dobbelt-isolert sporfelt, må det gjøres slik at returstrømmen fordeles på de 2 skinnstrenger uten at sporfeltspenningen for sikringsanlegget samtidig brytes ned. Tilkobling skal skje via godkjent filterimpedans. Se også kap. 6 [JD510].

En impedansspole skal plasseres med lokket i plan med svillens overkant slik at den er synlig.

4.7 Filter for strekninger med skjøteløse sporfelter

Filteret skal fungere slik at signalstrøm ikke slipper igjennom fra skinnene til returledningen. De skjøteløse sporfeltene opererer på ulike frekvenser, og utførelsen forøvrig er avhengig av type sporfelte. Det skal benyttes godkjent filter. Se også kap. 6 [JD510].

Dersom sporfeltene ikke er avhengig av filter ved nedføringer for å fungere, skal nedføringen kobles direkte til skinnestrengen.

4.8 Returkabel

Dersom kontaktledningstrømmen går i kabel, fra matestasjoner, forbi stasjoner, under bruer, el lignende skal returstrømmen føres i kabel i tett forlegning (samme rom i kabelkanal).

Returstrømmen skal også følge samme trasé som matestrømmen fra koblingsanlegg og lignende.

Se også kap. 5 [JD510].

4.9 Glideskjøt i sporet

Ved glideskjøter i sporet skal det over skjøten legges dobbelte skinneforbindere med minimum 95 mm² fleksibel kobberline per forbindelse.